

[Justitsministeren.]

forkortelse, der er gennemført, for det andet forøgelsen af det antal opgaver, som er henlagt til politiet, og endelig for det tredje den omstændighed, at en del af politistyrken endnu har men af opholdet i tyske koncentrationslejre.

Justitsministeriet og rigspolitichefen har dog ikke, hvad man ifølge kritikken måske kunne tro, blot ladet stå til. Lad mig til dokumentation heraf nævne, at allerede i 1956 gjorde rigspolitichefen opmærksom på, at personalesituationen var uholdbar. På grundlag af forhandlinger om den nye løn- og pensionslov, der kom i 1958, kunne en forøgelse af politiets normativ ikke dengang komme på tale. I 1959 søgte justitsministeriet efter indstilling fra rigspolitichefen om 160 aspiranter årlig i 5 år. Efter først at have fået afslag i finansudvalget blev forslaget tiltrådt i april 1960. I marts 1961 meddelte rigspolitichefen, at en betydelig forøgelse af styrken var nødvendig, og indstillede en forøgelse med 800 mand, heraf 92 til kriminalpolitiet. Efter forskellige forhandlinger lykkedes det på normeringsloven for 1962-63 at få bevilget 400 mand til dækning af den gennemførte tjenestetidsforkortelse. Der godkendtes dengang 50 nye kriminalbetjente.

I november 1962 søgte justitsministeriet efter indstilling fra rigspolitichefen om 400 mand plus en forøgelse af kriminalpolitistyrken. Normeringsloven bevilgede kun 60 mand til Rødbyhavn. I november 1963 indstillede rigspolitichefen forøgelse på 560 mand. Belært af erfaringerne foreslog justitsministeriet 400, herunder 25 nye stillinger til kriminalpolitiet i 11. lønningsklasse. Normeringsloven bevilgede imidlertid kun 100 mand. I november 1964 foreslog rigspolitichefen en styrkeudvidelse på 200 mand. Han gjorde dog opmærksom på, at behovet var langt større, men henviste til, at det princip, der var fastlagt året før, også måtte antages fortsat at skulle følges: at der kun kunne bevilges, hvad der kunne forventes uddannet i vedkommende finansår. Finansudvalget har foreslået de 200 mand på forslaget til normeringslov for 1965-66 og gør i anmærkningerne opmærksom på, at det samlede behov må anslås til mellem 600 og 800

mand, herunder til udbygning af færdselspolitiet ca. 300-400 mand.

Der er jo mange andre problemer i forbindelse med forøgelse af vor politistyrke. Der er først og fremmest lokale vanskeligheder, som også sætter en bremse på den udvidelse af politistyrkens effektivitet, som tiden kræver. Her har vi også bevillingsmæssige vanskeligheder, og det er i hvert fald ikke noget, justitsministeriet eller rigspolitichefen kan have ansvar for.

Om den langsigtede planlægning kan jeg bemærke følgende: rigspolitichefen har som udgangspunkt for sin prognose anvendt de samme principper som forvaltningskommissionen. Disse principper går i hovedtræk ud på, at styrkeudvidelsen skal stå i relation til for det første befolkningstilvæksten, for det andet de nye opgaver, der tildeles politiet som f. eks. at skulle være førerprøvesagkyndig, og for det tredje til tjenestetidsnedsættelsen. Der er ikke søgt foretaget nogen fordeling af styrkeudvidelsen mellem de enkelte kredse, da den samlede styrkeudvidelse kun kan gennemføres over en længere årrække og ingen jo kender udviklingen i denne årrække.

Det ærede medlem rejste også spørgsmålet om en rationalisering af politiets arbejde. Hertil kan jeg sige, at justitsministeriet fuldt ud er opmærksom på dette spørgsmål og har det på arbejdsprogrammet, og vi har også allerede fået resultater. Der er imidlertid mange hensyn at tage, og sagen er ikke helt så enkel, som den måske ser ud til at være. Det arbejde, der skal gøres, bliver jo udført. Undertiden må kontorpersonalet tage sig af opgaver, som politistyrken egentlig skulle have løst. Der kan utvivlsomt opnås en del gennem rationalisering af politiets arbejde, og justitsministeriet vil fortsætte bestræbelserne herpå. Med andre ord: vi vil i videst muligt omfang forsøge at få politiet fritaget for arbejde af ikke-politimæssig karakter.

Endelig omtalte det ærede medlem problemerne vedrørende aldersgrænsen for politibetjente og overpolitibetjente. Må jeg herom sige, at der mig bekendt ikke er nogen, der har planer om en højere aldersgrænse, men i en situation, hvor styrken er for lille i forhold til de arbejdsopgaver, der lægges på den, har det været nærliggende